

QÜESTIONARI ALS ENTRENADORS PASSAT, PRESENT I FUTUR

Rafael Marin i Javier Olivera, professors de bàsquet (III i IV) INEF-Catalunya (Lleida)

En el present dossier s'intenta respondre els possibles interrogants del bàsquet com a esport del futur i per això no hem volgut eludir la valuosa opinió dels entrenadors del nostre esport, coneixedors teòrico-pràctics d'excepció de les direccions que va traçant el bàsquet, vist des de dalt, des de l'elit.

Tenint en compte que l'objecte del dossier és fer una anàlisi del bàsquet com a procés històric viu, és a dir amb continuïtat, ens és imprescindible partir des de l'origen, estudiar la seva evolució fins a remuntar-nos al moment present, que és conseqüència directa de les estructures anteriors i, quan coneguem bé aquest procés, podrem fer una prospectiva del futur.

El treball present té com a objecte presentar una panoràmica sobre l'evolució seguida pel bàsquet, la situació actual i les possibles projeccions futures, des dels diferents àmbits que el determinen — físico-tècnic, tàctic, sistema de competició, etc., — a través de la particular visió dels entrenadors d'elit que per a aquest treball hem abordat.

Els entrenadors entrevistats són: Nino Buscató Durlan, Jesús Codina, Aito García Reneses i Josep Lluís Cortés. Tots els entrevistats han estat jugadors de lliga nacional i internacional. Els quatre eren bases i per tant els jugadors dirigents dels seus equips respectius. Procedeixen de les pedreres històriques més rellevants del bàsquet espanyol: Estudiantes (Aito i Codina) i Joventut (Buscató i Lluís). Tots han estat o estan entrenant equips d'elit. Tots estan lligats en l'actualitat al món del bàsquet. Els quatre procedeixen d'una mateixa època històrica i han vivenciat intensament el bàsquet en les tres últimes i decisives èpoques, sent, per tant, profunds coneixedors del bàsquet del passat i de l'actualitat.

El passat

- 1. Des del punt de vista dels fonaments tècnics, quins aspectes creu que han determinat el progrés el bàsquet?**
- 2. I des del punt de vista tàctic (sistemes de joc)?**
- 3. I des del punt de vista del sistema de competició?**

Nino Buscató

1. Els jugadors alts fan les mateixes coses que feien abans els jugadors petits, degut principalment a la millora del mètode d'entrenament.
2. L'única evolució constant és en l'aspecte defensiu, mentre que en l'aspecte ofensiu es redueix a una anàlisi dels sistemes bàsics atacants.

3. El factor determinant és l'econòmic (augment de pressupostos i equiparació econòmica entre els pressupostos de clubs).

Jesús Codina

1. No hi ha hagut grans canvis, es pot millorar ostensiblement.
2. L'evolució ve de la interpretació

Nino Buscató Durlan

Jugador del Barça i del Joventut de Badalona. Internacional de la Selecció Espanyola

Entrenador del Joventut, del Junior del Barça, del CB Hospitalet (1 a. B)

Professor de bàsquet de l'INEF-Barcelona

Jesús Codina

Jugador del Estudiantes de Madrid i del CB Picadero de Barcelona Internacional.

Entrenador del Estudiantes i del Cacaolat Granollers

de les defenses d'ajut.

3. Els sistemes de competició actuals i els d'abans eren sistemes diferents que no tenen relació i, per tant, no es pot parlar d'evolució.

Aito García Reneses

1. El jugador és més complet, hi ha menys moviments específics per lloc. Hi ha un increment de força i velocitat aplicada als fonaments.

2. Ve determinat per una millora dels fonaments, els gran canvis van relacionats amb els canvis reglamentaris.

3. Amb el sistema actual hi ha un interès més gran del públic degut a una igualtat, el canvi de sistema de competició és secundari i el que realment és important és l'arribada dels estrangers i l'increment de professionalització.

Josep Lluís Cortés

1. A través de les millores dels mètodes d'entrenament s'han millorat els fonaments; els que més han evolucionat han estat el tir en suspensió, els

moviments de peus i el maneig de pilota.

2. Quan jugava, no hi havia a penes sistemes de joc i en l'actualitat cada situació específica té una previsió tàctica. L'equip nacional té 32 jugadors o situacions especials tàctiques. L'evolució tècnica ofensiva ha provocat la millora de la defensa des del punt de vista tàctic.

3. Hi ha una competitivitat més gran, ja que hi ha un número més gran de jugadors estrelles que coincideix que són estrangers i, per tant, redueixen el nombre de possibilitats als jugadors nacionals.

El present

1. **¿Quina és la idiosincràsia del nostre bàsquet d'elit?**

¿Estem massa supeditats a les aportacions foranies?

2. **¿Tenint en compte el canvi obligat d'esportistes per raons d'edat esportiva quina serà l'orientació tècnica-tàctica que es donarà a la selecció sènior?**

Nino Buscató

1. Hi ha un alt nivell mitjà. El bàsquet espanyol és una imatge del bàsquet nord-americà i és molt difícil canviar, ja que és, amb molt avantatge, el número 1.

2. Espanya té els 3 millors ales d'Europa i, per tant, ha de jugar en funció d'això.

Jesús Codina

1. Intentem copiar dels americans la seva tècnica individual i dels italians el seu sistema de competició. No és dolent imitar el que és bo.

2. La manca d'estatura s'ha de paliar amb un accent defensiu més gran, que ja és bo actualment.

Aito García Reneses

1. És un bàsquet de contraatac, és a

dir, de velocitat, ja que no som molt bons tiradors i tenim una bona defensa.

2. Més gran èmfasi defensiu que supleixi la manca d'estatura.

Josep Lluís Cortés

1. El jugador espanyol és un dels més dotats del món per a la pràctica del bàsquet, ja que posseeix imaginació, improvisació i rapidesa contra el handicap de l'escassa altura. No estem preparats per fer un bàsquet autòcton i s'hauria de fer una reducció paulatina d'aquesta dependència exterior.

2. Hi ha manca de jugadors en el lloc de pivot per les nostres característiques ètniques i s'han d'adaptar determinats jugadors que juguen d'ales en el seu club al lloc de pivot en la selecció (F. Arcega i A. Jiménez).

El futur

1. **¿Cap a on creu que anirà l'evolució tècnica dels jugadors?**

¿Jugadors superespecialistes o jugadors polivalents?

Aito García Renese

Jugador del Estudiantes i del Barcelona

Internacional. Entrenador de la Selección Juvenil Española

Entrenador del Cotonificio de Badalona, del Juventud i del Barça

Josep Lluís Cortés

Jugador del Juventud i del Real Madrid

Internacional. Entrenador del Juventud, Segon entrenador de la Selección Nacional absoluta des de 1973

2. **Com cera la tipologia del futur jugador del bàsquet?**
3. **Tenint en compte la superioritat ètnica dels jugadors de color, com s'hauria d'enfocar la formació del jugador blanc de bàsquet?**
4. **¿Quina serà l'evolució tàctica?**
5. **¿Quines zones o països evolucionaran més? ¿Per quines raons?**

Nino Buscató

1. Hi haurà jugadors especialistes i jugadors polivalents i, tot i que es desenvoluparan més els polivalents, aquests després exerciran una faceta molt específica.
2. Els jugadors seran més alts.
3. Cap al factor intel·ligència i la capacitat de treball.
4. La que marqui el reglament.
5. Alemanya, per les condicions antropomètriques de la seva població i la preparació física.

Jesús Codina

1. Hi haurà de tot, jugadors superespecialistes i jugadors polivalents, a imatge dels EUA; això sí, amb la

idiosincràsia espanyola. S'ha d'enfocar la formació tal com ho fan a Iugoslàvia.

2. Més alts i àgils.
3. Té unes limitacions físiques més grans, però es pot especialitzar en l'aspecte tàctic del joc.
4. Està tot fet i és, per tant, un continu tornar sobre el mateix a tongades, però crec que encara pot evolucionar en el concepte de les ajudes i defenses mixtes.
5. Xina, perquè hi ha molta població.

Aito García Reneses

1. Anirà encaminada a la formació polivalent, tot i que després s'especialitzarà segons les necessitats del seu equip en una funció determinada.
2. A l'esport i cap a tot el món.
3. Ha de tendir a ser més polivalent i més constant.
4. La condició física i tècnica, més l'aportació del reglament, seran determinants en l'evolució de la tàctica però crec que sempre hi haurà una diversitat d'idees segons l'ideologia de cada entrenador.
5. Alemanya, per condicions físiques i antropomètriques.— A les seves escoles s'imparteix una EF correcta i suficient. Sociològicament, els falta professionalitat.

Josep Lluís Cortés

1. No s'ha d'especialitzar, no hem de buscar un autòmat, el jugador d'èxit és el que domina més facetes del joc.
2. Seran més alts i corpulents; Magic Johnson de Los Angeles Lakers, amb 2,05 m. i jugant de base fantàsticament bé, trenca els motllos tipològics del seu lloc específic i per tant es produeix per al seu equip una situació de clar avantatge.
3. Aquest és un joc d'equip i els juga-

dors blancs juguen més en equip que els jugadors de color. Els negres tenen avantatges físics sobre el blanc i no creuen en el sistema de joc, perquè no els necessiten tant, ja que resolen amb facilitat.

4. Joc lliure reglat i defenses alternatives.
5. Xina, per l'enorme població que poseeix, pels sistemes d'entrenament que utilitzen (molt minuciosos), per la seva disciplina i perquè tenen gent alta.

Projecte de futur

1. **¿Quines solucions aportaria per desenvolupar de manera més eficaç el bàsquet a l'escola?**
2. **¿I pel desenvolupament del bàsquet a la Universitat?**
3. **¿Quines mesures caldria prendre perquè el bàsquet fos una pràctica lúdica i recreativa, en la població, no competitiva?**
4. **Els clubs, que han estat la base del boom del bàsquet espanyol, haurien de tenir una altra estructura? ¿Quina?**

Nino Buscató

1. Que l'Administració estructurari adequadament els estudis amb la pràctica de l'esport.
2. El bàsquet universitari hauria de tenir un tracte especial dins de les competicions federades per poder participar. Per exemple: No ser obligatòria la possessió d'equips de base.
3. L'existència d'instal·lacions públiques atractives.
4. La millora d'instal·lacions quant a la seva capacitat per reduir els preus de les entrades.

Jesús Codina

1. S'ha de fomentar l'ensenyament del bàsquet i hauria d'estar orientat d'una manera no competitiva. Eliminar la competició escolar tal com està ara.
2. Els clubs eclipsen la Universitat; jo, en el meu club, no permeto jugar als meus jugadors el campionat universitari.
3. El bàsquet és molt dur per ser un joc lúdic i recreatiu i no el veig adequat.
4. Em sembla oportuna la creació d'un sostre salarial i l'organització dels «draft» per mantenir la competitivitat actual. Les instal·lacions han d'estar d'acord amb la població d'ubicació del club, per exemple les 5.000 persones que té de capacitat el pavelló del Cacaolat Granollers correspon fidelment als 60.000 habitants de la població.

Aito García Reneses

1. Planificació sempre a termini mitjà, preparant les competicions que es tindran dintre de 3 mesos i no les del cap de setmana.

2. S'hauria de potenciar el concepte esportiu a la Universitat, com a base per passar posteriorment a potenciar l'esport competitiu a la mateixa Universitat.

3. S'hauria de fer en aquest sector el bàsquet perquè sí, pel plaer i no com una nova imitació de l'elit actual hipercompetitiva, l'objecte final de la qual sempre és guanyar.

4. Camps de més gran capacitat; de 10.000 a 15.000 espectadors.

Josep Lluís Cortés

1. Instal·lar a totes les escoles camps de bàsquet, fer obligatori l'esport a l'escola, tècnics preparats per a l'ensenyament del bàsquet i canviar els horaris per compaginar l'esport amb les classes, eliminant els deures.

2. Actualment no existeix l'esport a la Universitat. Proposo tenir equips no competitius de base i un equip representatiu que jugaria a l'elit. És necessari plantejar una revolució en aquesta faceta.

3. Ho veig adequat.

4. Seguir el model de la Universitat als EUA.

Conclusió

Quant a l'evolució del bàsquet, els entrenadors entrevistats coincideixen majoritàriament a afirmar que els jugadors actuals són més complets, gràcies en gran mesura als mètodes d'entrenament; Codina, això no obstant, indica que no hi ha hagut canvis importants. L'evolució tàctica ve determinada fonamentalment per l'aspecte defensiu i l'evolució tècnica i reglamentària.

Actualment hi ha més igualtat i

competitivitat, en part degut a l'arribada dels estrangers i a la reducció substancial de les diferències pressupostàries entre clubs.

Respecte al present, els entrenadors coincideixen a dir que el bàsquet espanyol està molt influït pel nord-americà però amb particularitats pròpies ràpid, imaginatiu, agressiu i amb alt nivell mitjà malgrat la baixa estatura mitjana. La Selecció, com a fidel reflex del nostre bàsquet, ha d'enfocar els seus compromisos internacionals realitzant un joc agressiu en defensa, amb ràpid contraatac —conseqüència de l'anterior— i bon tir exterior. Amb referència al futur, creuen que els jugadors seran més alts i amb millors facultats físiques, i que la seva formació ha d'encaminar-se cap a la polivalència tècnica amb possibilitats d'especialitzar-se posteriorment en una faceta del joc. Tàcticament, el futur vindrà marcat per l'evolució de les defenses, el joc lliure reglat i el reglament.

Per últim, tots coincideixen a potenciar el bàsquet a l'escola i aporten diferents solucions: instal·lacions suficients, adequació d'horaris escolars amb la pràctica esportiva, obligatorietat de l'esport, planificació a termini mitjà i activitats no competitives. A la Universitat, el bàsquet està anul·lat pels clubs i proposen la participació d'equips universitaris en competicions federades d'elit.

Respecte a aquesta, ells aporten possibles alternatives per aconseguir un nivell més alt: creació d'un sostre salarial, establiment del «draft», camps de més capacitat i en suma, per a Josep Lluís Cortés, adoptar el model universitari americà.